

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 13/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu dňa 31. januára 2001 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť Hnutia Československí demokrati so sídlom v Michalovciach, Konečná 1, zastúpeného komerčným právnikom JUDr. V. H., Š. K. 12, M., ktorou namieta porušenie práv podľa čl. 30 ods. 4, čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 21 ods. 2 a čl. 23 ods. 1 Všeobecnej deklarácie ľudských práv konaním mesta Michalovce a Okresného úradu Michalovce, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť Hnutia Československí demokrati o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola dňa 21. novembra 2000 doručená ústavná sťažnosť Hnutia Československí demokrati (ďalej iba „sťažovateľ“), ktorou namietalo porušenie práv podľa čl. 30 ods. 4, čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 21 ods. 2 a čl. 23 ods. 1 Všeobecnej deklarácie ľudských práv konaním mesta Michalovce a Okresného úradu Michalovce.

Ústavný súd vyzval 18. decembra 2000 sťažovateľa, aby odstránil vady svojho podania vrátane toho, aby upresnil, či ide o podnet podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) alebo o ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ústavy. Reagujúc na výzvu ústavného súdu sťažovateľ svoje podanie doplnil listom doručeným ústavnému súdu 23. januára 2001, v ktorom okrem iného uviedol, že jeho podanie má byť chápané ako ústavná sťažnosť. Právoplatné rozhodnutia, proti ktorým smeruje jeho ústavná sťažnosť, nepredložil, lebo podľa jeho vyjadrenia mu neboli doručené.

K porušeniu uvádzaných práv došlo podľa mienky sťažovateľa: 1. postupom mesta Michalovce pri obsadzovaní niektorých miest v mestskej správe, kde napriek údajným predchádzajúcim ústnym politickým dohodám nebol vo výberovom konaní vybraný uchádzač z radov Hnutia Československí demokrati; 2. postupom Okresného úradu Michalovce, ktorého prednosta neprijal návrh Hnutia Československí demokrati na zvolenie jeho kandidáta za člena okresnej referendumovej komisie pre referendum konané 11. novembra 2000.

Ústavnou sťažnosťou podľa čl. 127 ústavy možno napadnúť iba právoplatné rozhodnutie orgánov štátnej správy a územnej samosprávy. Podľa ustanovenia § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov musí byť k ústavnej sťažnosti pripojená kópia právoplatného rozhodnutia. Sťažovateľ kópiu právoplatného rozhodnutia nepripojil ani neuviedol, o aké právoplatné rozhodnutie ide.

Právo na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok podľa čl. 30 ods. 4 ústavy a právo na slobodnú voľbu povolania podľa čl. 35 ods. 1 ústavy patrí iba fyzickým osobám, jednotlivcom, a nie politickej strane alebo hnutiu ako právnickej osobe. Ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 56/98 vyslovil: „Podľa § 49 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení

jeho sudcov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z. z. ústavnú sťažnosť môže podať len fyzická alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že namietaným rozhodnutím orgánu podľa čl. 127 Ústavy SR boli porušené jej základné práva alebo slobody. Ústavnú sťažnosť však nemôže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie základných práv alebo slobôd iných osôb, nie svojich“. Hnutie Československí demokrati sa teda nemôže domáhať ochrany práv podľa čl. 30 ods. 4 a čl. 35 ods. 1 ústavy za fyzickú osobu. Preto ústavný súd neskúmal iné dôvody porušenia práv namietaných v ústavnej sťažnosti. Porušenie práv podľa Všeobecnej deklarácie ľudských práv ústavný súd neskúmal, lebo táto je politickým, a nie právnym dokumentom.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.